

Стоимость гудвилла, возникающего при консолидации финансовой отчетности материнского предприятия и финансовой отчетности дочерних предприятий, как и прежде, определяется согласно П(С)БУ 19.

Н.Ю. МАРДУС, НТУ «ХПІ», к.е.н., доцент

ОБЛІК ПОДАТКУ НА ПРИБУТОК

Кінцевим результатом діяльності підприємства є прибуток (збиток). Він є дуже важливим показником, який впливає на розвиток підприємства, виплату дивідендів засновникам. Однак встановлення фінансового результату у бухгалтерському та податковому обліку різняться за методами. Існує ряд відмінностей в підходах щодо визнання доходів та витрат, які намагається усунути нововведений податковий кодекс.

При визначенні податку на прибуток в бухгалтерському та податковому обліках виникають різниці в зв'язку з неоднаковими методами визнання доходів і витрат. Отже, за новим податковим кодексом доходи та витрати враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування в момент їх виникнення незалежно від дати надходження або сплати грошових коштів.

Відповідно, суми отриманих авансів за товари (роботи, послуги) більше не потраплятимуть у доход платника, а сплачені передоплати – у витрати.

Згідно Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 17 "Податок на прибуток" Мінфін України; Наказ, Положення від 28.12.2000 № 353 у поточній редакції від 09.08.2013 (далі - Положення (стандарт) 17) визначаються методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про витрати, доходи, активи і зобов'язання з податку на прибуток та її розкриття у фінансовій звітності.

Положення (стандарт) 17 застосовується підприємствами, організаціями та іншими юридичними особами (далі - підприємства) незалежно від форм

власності, які згідно з чинним законодавством є платниками податку на прибуток (крім бюджетних установ).

Податки на прибуток ураховуються на активному рахунку 98 «Податки на прибуток». На дебеті цього рахунку ведеться облік належної по даним бухгалтерського обліку суми податку на прибуток, на кредиті - списання на зменшення фінансових результатів діяльності підприємства (на дебет рахунку 79).

Згідно зі ст. 151.1 та п. 10 розд. Податкового кодексу передбачено поступове зниження ставки податку на прибуток. Зниження ставки податку на прибуток відбуватиметься поступово протягом трьох років (з 01.04.11 р. застосовується ставка - 23%; з 01.01.12 р. - 21%; з 01.01.13 р. - 19%). У 2014 році ставка податку становить 18%, у 2015 р. становитиме 17%, у 2016 р. – 16%.

Базовим податковим (звітним) періодом з податку на прибуток є календарний квартал або календарний рік. Всі платники податку на прибуток повинні звітувати до контролюючих органів за підсумками звітного року, тобто подавати річну декларацію з цього податку.

Виключенням є платники податку на прибуток, визначені в абзацах 8 та 9 пункту 57.1 Податкового кодексу. Тобто, платники авансових внесків з податку на прибуток, які за підсумками звітного року отримали прибуток, а за перший квартал поточного року не отримали прибуток або отримали збиток та платники, які за підсумками звітного року не отримали прибуток або отримали збиток, а за перший квартал поточного року отримали прибуток, повинні подати декларацію з податку на прибуток за підсумками першого кварталу, першого півріччя, трьох кварталів та за рік і повинні перерахувати авансові внески з цього податку відповідно до пункту 57.1 Податкового кодексу.

Починаючи із звітності за відповідні періоди 2014 року платники податку на прибуток мають право а не обов'язок відображати тимчасові та постійні податкові різниці у складі фінансової звітності, яка подається до органів Міндоходів.

Відповідно до п. 152.9 ПК податковими періодами з податку на прибуток є: календарні квартал, півріччя, три квартали, рік. При цьому ведення податкового обліку здійснюється наростаючим підсумком із початку року.

О.В. НАЗАРЕНКО, канд. екон. наук, доцент, НТУ «ХП»,

В.А. НОВИК, студент, НТУ «ХП»,

Т.В. КОСТЕНКО, студент, НТУ «ХП»

ПЕРСПЕКТИВИ ЗМІН ГАЛУЗЕВОЇ СТРУКТУРИ УКРАЇНИ

Негативним явищем для України є те, що вона відома в світі як постачальник сировини, що складає більшу частину експорту. Головними складовими української галузевої структури є металургія, видобування мінеральної сировини та сільське господарство. За останні три роки (2011 – 2013) обсяги експорту України зменшувались, наприклад, металургійної продукції – на 11757,6 млн. дол., мінералів – на 3689,1 млн. дол., а продуктів рослинного походження – на 422,5 млн. дол.[1]. Це свідчить, що українські відносно низькоякісні товари перестають конкурувати з високотехнологічними продуктами інших держав.

Досвід показує, що країни, які експортують тільки сировину, займають незначну частку в структурі світового ВВП і мають низькі доходи на душу населення. Щоб змінити статус України на зовнішніх ринках, потрібно диверсифікувати експорт, розвиваючи високотехнологічне виробництво товарів з високою часткою доданої вартості. Зокрема, у металургійній промисловості України необхідно впроваджувати повний цикл виробництва готової металургійної продукції, залучаючи суміжні галузі машино-, судно- та літакобудування, використовуючи наукоємні та перспективні технології. Агрокомплекс у світі на сьогоднішній день також займає не другорядне місце, тому реформи в цій галузі є в Україні вкрай необхідними. Потрібно більш